

תת"ע 3707/06/13 - מדינת ישראל נגד הילה טננבוים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3707-06-13 מדינת ישראל נ' הילה טננבוים
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הילה טננבוים

הנאשמת

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק.

נגד הנאשמת נרשמה ביום 5.9.12 הודעת תשלום קנס המייחסת לה עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייה בבטחה בניגוד לתקנה 67א לתקנות התעבורה. הנאשמת כפרה במיוחס לה ונשמעו ראיות.

במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הדוח מר נתן לויטס. עד התביעה ציין כי צפה בנאשמת בהיותו סטטי ברחוב סלמה 60 נוהגת לבדה על רחוב סלמה בת"א ממערב למזרח בנתיב השמאלי ביותר בכיוון נסיעתה. רכב הנאשמת הגיע אל מעבר חצייה ברחוב סלמה 58. אותה עת חצתה את מעבר החצייה הולכת רגל מצפון לדרום. כאשר הולכת הרגל הגיעה לשלב הרביעי מתוך חמישה עשר חלף רכב הנאשמת על פניה בנסיעה ולא אפשר להולכת הרגל - שנאלצה לעצור את החצייה - להשלים את החצייה. דברי הנאשמת כפי שנרשמו היו "לא הייתה שום הולכת רגל". הנאשמת טענה גם כי עורך הדוח ניסה לשדל אותה להודות במיוחס לה אולם עורך הדוח הבהיר כי אמר כי אינו יכול להמיר את הדוח באזהרה שכן הנאשמת אינה מודה במיוחס לה [עמ. 1 ש' 23].

במסגרת פרשת ההגנה העידה הנאשמת לעצמה. לטענתה היא מכירה את הכביש שכן היא עובדת באיזור שנים רבות. עוד ציינה כי סרקה את מעבר החצייה 3 פעמים ולא הייתה במקום כל הולכת רגל. הנאשמת ציינה כי המרחק בין מעבר החצייה לרחוב סלמה 60 בו עמד עורך הדוח הוא 15 מ'. הנאשמת אישרה כי לפני מעבר החצייה לא עצרה את רכבה אם כי לגרסתה לא היה במקום הולך רגל שהיה צורך לעצור עבורו את הרכב. הנאשמת שללה את האפשרות כי עומס התנועה במקום מנע ממנה לראות את הולכת הרגל כהלכה. לטענתה, הנתיב ממנו החלה הולכת הרגל לחצות (לטענת עורך הדוח) הוא נת"צ ובאותה עת היה ריק מכלי רכב כך שלא היה כל קושי לראות הולך רגל אילו היה כזה.

דין והכרעה

מדובר במקרה בו מול גרסת עורך הדוח עומדת גרסת הנאשמת. גרסתו של עורך הדוח אמנם לא נסתרה ולא נתערעה בחקירה נגדית אך מנגד זהו הדין גם ביחס לגרסת הנאשמת ולא בכדי לא צוין דבר לעניין מהימנות גרסתה של

הנאשמת בסיכומי המאשימה. עסקינן במשפט פלילי בו על ראיות התביעה להיות משכנעות ונחרצות. בכל מקרה בו על בית המשפט לבסס הרשעה על סמך עדות יחידה עליו להזהיר עצמו ולדקדק בבחינת גרסת התביעה.

במקרה שלפנינו כאמור, דומה כי כפות המאזניים הראייתיות נותרו שקולות - או כמעט שקולות - גם בתום הליך שמיעת הראיות ולא שוכנעתי כי גרסת התביעה מסתברת יותר מזו של ההגנה וודאי לא במידה הנדרשת בפלילים. יתרה מזו, על פי גרסת עורך הדוח והתמונות שצירפה הנאשמת הולכת הרגל נעצרה בפס הרביעי מבין חמישה עשר שלבים במעבר החצייה. מדובר בקצה הנתיב בו נסעה הנאשמת, ועל כך אין מחלוקת. הדעת נותנת כי על מצב דברים כזה של "כמעט דריסה" לא יעבור שום הולך רגל מן היישוב לסדר היום ובמיוחד כאשר שוטר נמצא במרחק של כ-15 מ' ממקום האירוע. מטעם זה אי הבאתה לעדות של אותה הולכת רגל, הגם שאינה נזקפת לחובת התביעה כמובן, מעוררת תמיהה.

לאור כל האמור לעיל מצאתי לזכות את הנאשמת מן המיוחס לה וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, 28 ינואר 2014, במעמד הצדדים